

104. Møde.

Mandagen den 22de Marts Kl. 1.

Sekretæren, Hummeluhr, oplæste Protokollen for det forrige Møde, som derefter blev under-
søgt.

Formanden (Krabbe): Der er omdelt „Betænkning over Forslag til Lov om Lands-
ledning og Afbenyttelse“, og imorgen vil der kunne
ventes omdelt „Betænkning over Forslag til Lov
om Tillægsbevilling for Finantsaaret 1879—80“.
Ændringsforslag til begge disse Lovforslag ind-
kaldes til 2den April førstkommende, Kl. 1.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Spørgsmaal om Fremme af Fore-
spørgsel af Folkethingsmanden for
Sørø Amts 4de Valgkreds (Holstein-
Holsteinborg) til Justitsministeren an-
gaaende Formindskelse af Brandfaren
ved Landbygninger.

Uden Forhandling eller Afstemning meddelte
Rthinget sit Samtykke til Fremme af denne Fore-
spørgsel.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Forespørgsel af Folkethingsmanden
for Odense Amts 5te Valgkreds (Bern-
sen) til Indenrigsministeren angaa-
ende Forandring i de Afgifter, der
ifølge Forordning 18de Oktober 1811
udbædes af Kjøbstadsteder.

(Forespørgslen findes i Tidenden Sp. 670).

Forespørgeren (Bernsen): Den Sag,
jeg her paa ny skal tillade mig at bringe paa Bane,
er i Grunden en gammel Bekjendt, der flere
Gange har været gjort til Gjenstand for Forhand-
ling her i Rthinget, uden at det dog endnu er
lykkedes at bringe Spørgsmaalet til en endelig
Løsning. Jeg skal derfor, i hvert Fald paa dette
Stadium, indskrænke mig til kortelig at refe-
rere, hvad det egentlig er, der er Gjenstand for
nærværende Forespørgsel. Ved Forordning af
7de August 1687 blev det paalagt Kjøbstæderne
her i Landet, at de aarlig skulde besaa mindst en
Fjerdedel af det Jordareal, der var tillagt dem,
med Hør- og Hampsfrø, dels for at de derved
kunde faae en Indtægt, og dels for at de da op-

rettede Sæbeshyderier og Oliemøller her i Kjøben-
havn og Frederikshavn kunde faae det fornødne
Frø her fra Landet og ikke skulde have Besvær
med at forkrive det fra andre Lande. Det ser
imidlertid ikke ud til, at dette Paalæg blev fulgt;
det synes iøvrigt, at Kjøbstæderne have været
ligegyldige med Dyrkingen af de Jorder, der vare
tillagte dem, og at de paa de fleste Steder over-
løbe deres Afbenyttelse til udenbys Boende og
Uprivilegerede, som derved slap for at betale de
kongelige Skatter og Paalæg, de som Uprivilegerede
ellers skulde have betalt. Derfor udkom der en
ny Forordning af 14de August 1741, der indskræ-
pede det tidligere Paalæg og udtrykkelig forbyd
Kjøbstæderne at lade deres Jorder drive af udenbys
boende og uprivilegerede Folk, og dette Paabud
blev end yderligere skærpet ved Reskript af 25de
April 1794, hvorved det blev bestemt: at de
Kjøbstadsteder, som fra fælles Eiendom vare blevne
eller ved Udtykning maatte blive tilloddede enhver
enkelt Mand efter hans Grundtugt skulde selv
følge den Grund, til hvilken de vare udlobbede,
uden at det maatte være Gieren tilladt aldeles at
afhænde den til andre Indvaanere i Byen, og
endnu mindre til nogen udenbys Mand. De
Baannd, der ved disse Forordninger og Reskripter
vare blevne lagte paa disse Jorders fri Afbenyt-
telse bleve imidlertid hævede ved Forordning af
18de Oktober 1811, idet denne Forordning tillod
Kjøbstadbeboerne frit at afhænde og sælge deres
Jorder, hvorimod der blev paalagt dem en Af-
gift, saaledes at den første Kjøber af disse Jor-
der skulde betale 2 Skpr. Byg pr. Td. Land aar-
lig til Kommunens Kasse, den anden Kjøber 4
Skpr., den Tredie 6 Skpr. og den Fjerde 1 Td.
Denne Bestemmelse er endnu den Dag idag be-
staaende, idet de, der eie disse Jorder, skulle, for-
uden at de med Kommunens øvrige Beboere del-
tage i alle Afgifter til Kommunens Behov, udrede
— den fjerde Kjøber ikke mindre end 1 Td. Byg
aarlig pr. Td. Land. (En Stemme: Er den
femte Kjøber fri?). Nei, men der gaas ikke høiere
end til den fjerde Kjøber. Det, der gjør, at disse
Afgifter ere blevne saa trykkende, er en Plakat, der
blev given under en senere Dato, jeg tror 15de
Juli 1831, hvorved de Indenbysboende, som eie
Jord, fritages aldeles for at svare denne Afgift.
Der opstaar saaledes den Ulighed, at medens de
Udenbysboende skulle med de Indenbysboende del-
tage i alle Kommunens Skatter og Afgifter, slippe
disse for at betale den Tonde Byg pr. Tonde
Land, som hine, forsaavidt de ere fjerde Kjøber,
skulle udrede af deres Jorder. Dette Forhold har
givet Anledning til megen Misnøje, da det maa ind-
rømmes og er indrømmet fra alle Sider, at det er et
uheldigt Skattegrundlag, man har beholdt indtil Dato
fra den Tid, og dette Spørgsmaal har derfor væ-
ret berørt her paa Rigsdagen flere Gange. Saa-
ledes stillede asføde Oberst Ischering i 1860 til
et Lovforslag, der var under Forhandling, et